

УДК 316.6:316.34.6.36

**ЗАХИСТ СІМЕЙНИХ ЦІННОСТЕЙ
УКРАЇНСЬКИМИ ПРОТЕСТАНТАМИ:
ПУБЛІЧНО-ТЕОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ**

**PROTECTION OF FAMILY VALUES
BY UKRAINIAN PROTESTANTS:
PUBLIC-THEOLOGICAL ASPECT**

Меренков Г. А.,

асpirант, Національний педагогічний
університет ім. М. П. Драгоманова (Київ, Україна),
e-mail: ignatmerenkov@gmail.com, ORCID:
<https://orcid.org/0000-0002-8283-6332>

Merenkov G. A.,

postgraduate student, National Pedagogical
Dragomanov University (Kyiv, Ukraine), e-mail:
ignatmerenkov@gmail.com, ORCID:
<https://orcid.org/0000-0002-8283-6332>

Розглянуто основні парадигми української публічної теології. Встановлено, що з точки зору публічної теології потрібен всеобічний аналіз проблеми реагування церкви на ЛГБТ-лобі й вироблення відповідей на виклики перед інститутом сім'ї в Україні. Виявлено, що спільнє благо має різні аспекти й корелюється від національної безпеки до свободи і миру. Доведено, що в суспільстві, а не тільки в християнському середовищі, точиться гострі дискусії щодо питань демократії та національної безпеки в цілому. Рекомендовано в ході пошуку відповідей на дискусійні питання долати дистанції між богословським типом мислення і мисленням просімейних активістів та більше знаходити спільні моменти в їхніх позиціях.

Ключові слова: захист сімейних цінностей, український протестантизм, публічно-теологічний аспект.

The article deals with the main paradigms of Ukrainian public theology. It has been established that in terms of public theology, a comprehensive analysis of the problem of church response to the LGBT-lobby and the development of responses to the challenges facing the family institution in Ukraine is needed. It has been found that common good has different aspects and is correlated with national security to freedom and peace. It has been proved that in society, and not only in the Christian environment, there are sharp discussions on issues of democracy and national security in general. It is recommended in the search for answers to the discussion questions to overcome the distance between the theological type of thinking and the thinking of the family activists and more to find common points in their positions.

Keywords: protection of family values, Ukrainian Protestantism, public-theological aspect.

Постановка проблеми. Збереження та формування сімейних цінностей в українському суспільстві є одним із найскладніших завдань сучасного молодого покоління. Сімейні цінності в Україні наразі перебувають на межі занепаду у зв'язку із збільшенням руйнівних факторів, таких як: емоційне перевиснаження, психологічна напруга, збільшення кількості стресових ситуацій та нівелювання норм та цінностей інституту сім'ї [1, с. 6]. Низький рівень соціального забезпечення в країні та небажання брати на себе сімейні зобов'язання призводять до розлучень, які за даними статистики досягли відмітки 61% [2]. Таким чином актуальність захисту і збереження сімейних цінностей та норм є одним із пріоритетних напрямків розвитку місцевого українського суспільства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженням біблійної концепції викладу сімейних цінностей займався О. М. Шаталович, який у своїй роботі відзначив, що: «універсальність

концепції сім'ї в Біблії простежується в понятійно-термінологічному, соціально-історичному...» та інших аспектах, головним із яких є «ідеї подружньої любові і духовної рідності» [3, с. 51]. Цієї ж позиції дотримується дослідниця Руслана Гапетченко, відзначаючи, що: «сім'я є найдревнішою інституцією, яка пройшла складний шлях розвитку» [4, с. 146], і особливо в наш час потребує захисту не тільки з боку держави, але й суспільства, культури та етики в цілому.

У загальному дослідники сходяться на думці, що вивчення норм захисту сімейних цінностей повинно почнатися зі шкільного віку, а їх теоретичні основи закладені в Священному Писанні [5]. Зважаючи на це вважаємо, що актуальність даного дослідження полягає в розгляді публічно-теологічного аспекту як такого, що визначає методи захисту сімейних цінностей. Розвиток публічної теології стосовно цих питань є актуальним та важливим завданням українського сьогодення. Звідси основним завданням статті є осмислення норм та правил публічної теології, зокрема, в українському протестантському середовищі, як одних із чинників захисту сімейних цінностей в Україні.

Виклад основного матеріалу дослідження. Серед тих проблем в українській публічній теології, які повинні розглядатися з метою пошуку богословських відповідей на виклики часу, безумовно, знаходиться питання захисту інституту сім'ї. У грудні 2018 року Президент закликав Парламент ратифікувати Конвенцію Ради Європи про запобігання насильству щодо жінок та домашньому насильству [6]. Саме ту, проти окремі пункти якої, пов'язані з вживанням терміну «гендер», раніше вже висловлювалася Всеукраїнська рада церков і релігійних організацій. І цього разу Рада церков звернулася до Президента, нагадуючи «про недоцільність і ризики ратифікації Стамбульської Конвенції» [7]. На думку духовних лідерів, ратифікація цього документу відкриє можливості для викривлення в законодавчому полі України розуміння шлюбу як союзу чоловіка і жінки і цим самим принесе не користь, а шкоду суспільству.

Те, наскільки питанням захисту сім'ї стурбовані лідери церков і християнські активісти, було видно по тих дискусіях та публічних акціях, які відбувалися у 2018 році. Зокрема, питання захисту інституту сім'ї від загроз обговорювали протестантські лідери під час святкування Дня подяки на Хрестатику у вересні цього року. Ця тема вважалася однією з головних у повітці дня. Лідери церков і науковці також обговорювали цю тему в Києві у вересні на Міжнародній науково-практичній конференції «Релігійна свобода: актуалізація сімейних цінностей».

Одними з приводів для такого уважного розгляду питань сім'ї та її захисту були марші ЛГБТ, які почалися в Україні раніше, але цього року подія в Києві була пов'язана також з першим побиттям поліцією мирних протестувальників, серед яких було багато протестантських активістів.

Привернули до себе увагу й інші акції протестантів, пов'язані з вимогою заборонити пропаганду ЛГБТ в Україні, не допустити змін у підручниках, які б заклали хоча б найменші підвалини для подібної ідеології.

Унаслідок цих подій у християнському середовищі розпочалася активна дискусія щодо того, як церкви повинні реагувати на виклик часу – на наступ так званої «гендерної ідеології» та ЛГБТ-лобі. Дискусія показала, що на даний момент у протестантів хоча й присутнє загальне богословське бачення сім'ї як цінності, яка потребує захисту, але немає згоди, якими методами це робити. Які важелі використовувати: чи тільки показувати альтернативу прикладом власного життя, не зазіхаючи аж ніяк на права та свободи представників ЛГБТ проводити будь-які марші й лобіювати закони, чи також користуватися своїм громадянським правом на участь у протестних акціях, або вирішувати щось через політичні механізми з метою недопущення «антихристиянських» законів.

Ці протиріччя повинна була б вирішити публічна теологія, спрямована на досягнення спільногого блага. Адже згідно з критеріями цієї теології християни повинні відстоювати не інтереси окремих церков чи спільнот, а шукати блага для всього суспільства, у тому числі й для тих, хто не поділяє християнський світогляд.

Відсутність згоди між протестантами говорить про те, що в українському євангельському середовищі поки що не сформована чітка публічна теологія щодо цього питання. Частково це пояснюється тим, що сам виклик дійшов до українців пізніше, ніж в деякі європейські країни, і церкви просто ще не встигли дати на нього всеохопну відповідь. Як можна побачити, ті відповіді, які дають окремі лідери церков, активісти чи богослови, не влаштовують усіх християн однаково. Якщо так, то не зовсім зрозуміло, з якими відповідями церквам підходить до суспільства, адже публічна теологія передбачає такі відповіді, які християни можуть запропонувати саме для людей, що знаходяться поза церквою. Як ми уже сказали, одна з вимог – це підходити до вирішення будь-якої проблеми з позиції спільногого блага. Давайте ж проаналізуємо, як може розумітися спільне благо у контексті захисту сімейних цінностей українськими протестантами.

У 2018 році вийшло принаймні три інтерв'ю з аналізом дискусії навколо протестантської просімейної активності. Свої позиції представили у розгорнутому вигляді: голова громадянського руху «Всі разом!» Руслан Кухарчук («Ми фундаменталісти у тому сенсі, що захищаємо фундамент демократії – права людей і сімей» – сайт «Релігія в Україні») [8]; доктор філософських наук, богослов Роман Соловій («Нам не варто розраховувати на політичні важелі для поширення Євангелія» – сайт РІСУ) [9] та громадський діяч, один з лідерів просімейних рухів Ігор Плохой («Сформувати соціальну доктрину для церкви повинні богослови. Активісти допоможуть» – сайт «Новости христианского мира») [10; 11].

Руслан Кухарчук, відстоюючи необхідність якомога більшої публічної активності християн, спрямованої на недопущення маршів рівності й інших видів пропаганди ЛГБТ, аргументує це тим, що сім'я є спільним благом для всього суспільства, у той час як ЛГБТ-ідеологія зазіхає на це благо: «Природна реакція суспільства – це протест проти речей, з якими це суспільство не згодне. Якщо суспільство думає, не протестуючи проти чогось, що ми не будемо до цього привернати увагу, це неправда. Ми ж можемо сьогодні по всіх країнах світу подивитися, що відсутність протесту ніяк не допомагає вирішити це питання. Навпаки, буде поширюватися ЛГБТ-ідеологія або аборт, наркотики, або що завгодно». Далі він наводить приклад демократичних країн, у яких заборонені пропаганда нацизму, заперечення Голокосту чи реклама тютюнових виробів. І він робить паралель: все це заборонене заради спільногого блага. Так, заборона пов'язана з певним обмеженням частини прав населення (адже закони не дають «право» пропагувати фашизм, наркоманію чи тютюнопаління). Але у даному випадку суспільство керується тим, що певні дії людей можуть руйнувати суспільство чи, навпаки, збудовувати його. Отже, треба захищати права тих, чиї дії будують здорове суспільство, тобто, сім'ї, і обмежувати тих, хто пропагує антисімейну ідеологію, це і буде вважатися спільним благом для всіх. Крім того, Р. Кухарчук включає у поняття «спільне благо» демократію й свободу віросповідання. На його думку, ЛГБТ-спільнота також зазіхає на це благо. У підсумку ми бачимо, що, виправдовуючи суспільно-політичні акції й дії християн, спрямовані на заборону будь-якої пропаганди ЛГБТ, Кухарчук посилається на турботу про національну безпеку України, що, звичайно, апріорі вважається спільним благом.

Якщо казати про підхід доктора філософських наук зі спеціальністю «Богослов'я» Романа Соловія, то він застерігає про небезпеку використання християнами політичних важелів впливу на закони країни, у тому числі і щодо захисту сім'ї. Р. Соловій вказує на: «...несформованість вітчизняного політичного богослов'я», «дещо наївне ставлення до влади та політичного життя загалом». «Тільки богословська зрілість в оцінці політичного життя, – підкреслює він, – може зберегти від перепадів між ейфорією перемоги і відчаем зради». Вказуючи на небезпеку співпраці протестантів з деякими політичними силами, навіть заради захисту сім'ї, Роман Соловій радить: «Насамперед, потрібно звернути першочергову увагу на те, аби акумулювати наявні інтелектуально-богословські ресурси, побудувати безпечні платформи для перманентного внутрішньо-християнського діалогу з приводу гостро-актуальних питань, сформулювати хоча б рамкові спільні богословські підходи і вже на цій основі переходити до якихось резонансних акцій. У нас же виходить навпаки: спочатку дії, а вже після них, здебільшого через зовнішню критику, пошук якихось основ для попередніх поспішних дій». Також він радить

замість мобілізації християн на підписання петицій, долучатися до складу різноманітних громадських рад та робочих груп. Замість акценту на зовнішніх діях «проти чогось» поставити акцент на діях «за щось», а також звертати більше уваги на реформацію самої церкви зсередини, замість того, щоби кидати всі сили на реформацію суспільства.

Роман Соловій не розглядає у своєму інтер'ю спільне благо у таких категоріях як Руслан Кухарчук – на кшталт «національної безпеки», що є запозиченим з політичної термінології. Богослов акцентує увагу скоріше на світоглядній і духовній безпеці самих християн, яка залежить не в останню чергу й від тих методів, якими вони відстоюють сімейні цінності. Р. Соловій аргументує, що ідеальне суспільство на цій землі все одно неможливе, отже, благо можна лише пропонувати суспільству, а не нав'язувати політично. І воно може бути втіленим лише частково. «Божа любов знайшла свій вияв у тому, що поруч з собою Він дозволив існувати чомусь іншому, відмінному від себе – матеріальному світові, людині. Зі справжньої любові, яка шанує інакшість не–себе, випливає усвідомлення цінності свободи, котра неодмінно включає в себе право на помилку».

Можна зробити висновок, що для Романа Соловія одним з важливих аспектів спільногого блага є свобода вибору, яку навіть Бог не порушує. А проявляючи любов навіть до тих, з ким ми не згодні (в даному випадку – до ЛГБТ), ми підкреслюємо цінність свободи. У той же час несвідома участь християн у чужих політичних іграх (якщо припустити, що така участь є), навпроти, загрожує справжній духовній свободі й лише викриває ті відповіді, які християни могли б дати суспільству.

Що ж до позиції громадського активіста Ігоря Плохого, то він у деяких питаннях цілком погоджується з Романом Соловієм. Зокрема, в тому, що українські протестанти потребують таких богословських підходів, яких в них поки що немає. Він також згодний з тим, що не можна бути найвнимі у ставленні до політичних ігор і що християнам треба переходити від мислення гаслами до мислення богословськими концептами, а для цього дійсно потрібна реформація самої церкви зсередини. Але у той же час Ігор Плохий вказує на відчутний розрив між теоретичним богослов'ям і практичними діями активістів, які керуються своєю небайдужістю до суспільства (шукають блага йому уже зараз, не чекаючи, поки його віднайдуть богослови). «Я не хотів би нікого особисто критикувати, але де ж ви, панове богослови, де ж ваші нові богословські концепти? Чому ви не збираєте нас? Як у Вестмінстері, або в Азбурзі, або ще десять, як протестантів? Давайте виробляти сучасний богословський погляд на виклики, які весь світ уже пережив 20–30 років тому, а вони тільки до нас прийшли. ... Уявіть нелогічність і іронічність цих зауважень: богослови говорять небогословам, чому ви не виробляєте нове богослов'я? А тому, що ми – громадські активісти, ми боремося щосили, як можемо. Ми можемо піти і сказати на чорне – чорне, а на біле – біле. ... а

церкві (священнослужителям) повинні говорити про це саме богослови! Давайте напрацьовувати соціальну концепцію якусь, ми допоможемо чим зможемо».

Ігор Плохой вважає, що не можна просто стояти і дивитися, як ЛГБТ захоплюють все нові й нові території, адже це, на його думку, також загрожує спільному благу суспільства. Як і Р. Кухарчук, він вважає, що ЛГБТ-лобі і неомарксистська ідеологія прагнуть зруйнувати демократію й свободу, а не лише інститут сім'ї. У той же час він підкреслює, що протест християн мусить бути виключно мирним, до акцій не допускаються ніякі рухи або навіть пастори, які прагнули б застосувати силу до представників ЛГБТ. Отже, тут ми бачимо акцент ще на одному аспекті суспільного блага. Мир потрібен всім, ми не можемо досягати навіть добрих християнських цілей, якщо будемо це робити воявничими методами. Активізм просімейних християн не виступає проти такого блага як мир у всьому суспільстві, а, навпаки, захищає це благо, навіть для представників ЛГБТ. Під заборону законними засобами можуть потрапити лише їхні зусилля з пропаганди своєї ідеології, але не їхнє право на безпеку та мирне життя. І. Плохой це особливо підкреслює. Крім того, одна з тез – це те, що християни можуть запропонувати представникам ЛГБТ психологічну й духовну допомогу у відновленні й зміні їхнього способу життя. У цьому сенсі (мир і духовна допомога) спільне благо у розумінні християн не виключає, а навпаки, розповсюджується й на ЛГБТ-спільноту.

Подібно до цього курець, який бачить напис на пачці цигарок про шкідливість куріння, повинен розуміти, що такий напис не порушує його власного блага, а, навпаки, випливає з нього. У той же час, одного такого напису й заборони ще недостатньо, щоб утримати людину від куріння. Повинний пропагуватися в першу чергу здоровий спосіб життя як ідеал.

Висновок з цього дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямку можуть бути наступними:

З точки зору публічної теології потрібен всеобщий аналіз проблеми реагування церков на ЛГБТ-лобі й вироблення відповідей на виклики перед інститутом сім'ї в Україні. Це стосується не просо декларативності щодо цінностей, а саме практичних методів захисту цих цінностей. Адже спільне благо має різні аспекти: від національної безпеки до свободи і миру. Між цими аспектами у певних ситуаціях можуть виявлятися протиріччя. Наприклад, свобода – цінність, але заради миру чи безпеки деякі руйнівні дії громадян можуть обмежуватися (як от пропаганда наркоманії). Національна безпека, демократія–цинності, але не можна заради них жертвувати миром.

У суспільстві, а не тільки в християнському середовищі, можливі гострі дискусії щодо таких питань: що вважати демократією і національною безпекою, а що зазіханням на них? Так, ЗМІ вже повідомили, що Урядова уповноважена з питань гендерної політики Катерина Левченко розглядає

деякі акції з питань захисту сім'ї як такі, що «загрожують національній безпеці» [12]. На цей закид відповів секретар РНБО Олександр Турчинов, вказавши, що «міцна повноцінна сім'я, що здатна народити, захистити та виховати дітей, сьогодні один із найважливіших факторів національної безпеки» [13]. Отже, ми бачимо, що одні й ті самі поняття спільногого блага наповнюються різним змістом і використовуються обома протилежними таборами.

Треба також враховувати, що лише менша частина воцерковлених християн бере участь у якихось активних діях з цього питання, більшість просто спостерігає. Але ми бачимо, що спроби лідерів служіння і небайдужих християн об'єднатись заради пошуку таких відповідей є. Цей пошук поки що не долає дистанцію між богословським типом мислення і мисленням просімейних активістів, але виявляє й спільні моменти в їх позиціях.

Щоб дискусія не переростала у звинувачення, а критика була конструктивною, спрямованою на поліпшення методів взаємодії протестантів зі суспільством, потрібен постійний діалог богословів і активістів і публічне обговорення на рівні лідерів церков і церковних громад і об'єднань.

Лише внаслідок такого діалогу можна знайти таку модель взаємодії церков з суспільством і політикумом, коли церкви б показали зрозумілою мовою, що турбуються про спільне благо, маючи збалансований підхід, не розглядаючи свободу як вседозволеність, а захист прав сімей і захист демократії – не перетворюючи на нав'язування свого світогляду чи маніпулювання.

Якщо публічна теологія українських евангельських християн набуде більш чітких і виразних форм саме у цьому питанні, то для українського суспільства це стане нагадуванням про баланс між свободою і відповідальністю, що може позитивно вплинути на громадянське суспільство в цілому, яке неможливе без діалектики цих двох понять.

У той же час це вплине і на церкву, адже акумулює її внутрішні сили й допоможе різним категоріям вірян активно взаємодіяти з іншими членами Тіла Христового і краще розуміти свою власну місію у суспільстві. Як Мартін Лютер реформував богослов'я й це вплинуло на всі сфери церковного й духовного життя, так і сьогодні пошук богословських відповідей може допомогти не тільки суспільству, а й самим християнам, самим церквам пережити духовне оновлення, відчути новий досвід дії Бога у сьогоденні.

Список використаних джерел

- Гончар, ЛВ., 2016. ‘Формування сімейних цінностей в учнів загальноосвітніх навчальних закладів’, Харків: Друкарня Маорід, 176 с.
- ‘Криза української сім’ї: 61% подружніх пар розлучаються’, 2018, iPress. [online] Доступно: http://ipress.ua/news/kryza_ukrainskoj_simi_61_podruzhnih_par_rozluchayutsya_21641.html.
- Шаталович, ОМ., 2013. ‘Сім’я як універсальна біблійна концепція’, Вісник Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди. Філософія, Вип.40 (1), с.37–51.
- Гапетченко, РЮ., 2013. ‘Становлення і розвиток сімейного дозвілля в Україні: історико-культурологічний аспект’, Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури, Вип.30, с.146–154.
- Омельчук, В., 2014. ‘Роль Біблії у вихованні морально-християнських цінностей молодших школярів’, Нова педагогічна думка, №1, с.128–132.
- Президент України Петро Порошенко. Офіційне інтернет-представництво, ‘Президент закликав Парламент ратифікувати Конвенцію Ради Європи щодо запобігання насильству щодо жінок та домашньому насильству’, 7 грудня 2018 року. [online] Доступно: <https://www.president.gov.ua/news/prezident-zaklikav-parlament-ratifikuvati-konvenciyu-radi-ye-51866>
- Всеукраїнська рада церков і релігійних організацій. Офіційне інтернет-представництво, ‘Звернення ВРЦіРО до Президента України про недоцільність і ризики ратифікації Стамбульської Конвенції’, 11 грудня 2018 року. [online] Доступно: <http://vrciro.org.ua/ua/statements/553-uscgo-appeal-to-president-against-istanbul-convention>
- Релігія в Україні. Гнат Меренков. Руслан Кухарчук: ‘«Ми фундаменталісти у тому сенсі, що захищаемо фундамент демократії – права людей і сімей!», 22 вересня 2018 року. [online] Доступно: <https://www.religion.in.ua/main/interview/41116-ruslan-kuxarchuk-mi-fundamentalisti-u-tomu-sensi-shho-zaxishshayemo-fundament-demokratiyi-prava-lyudej-i-simej.html>
- RICU. Гнат Меренков. ‘Нам не варто розраховувати на політичні важелі для поширення Євангелія’, – Роман Соловій, 2 жовтня 2018 року. [online] Доступно: https://ricu.org.ua/ua/index/expert_thought/interview/72869
- Новости христианского мира. Гнат Меренков. Ігор Плохой: ‘«Сформувати соціальну доктрину для церкви повинні богослови. Активісти допоможуть!» (Ч.2), 22 листопада 2018 року. [online] Доступно: <http://prochurch.info/index.php/news/more/53570>
- Цензор.НЕТ. ‘Омбудсмен КМУ по гендерним вопросам Левченко обратится в СБУ относительно призывов «запретить пропаганду гомосексуализма», 8 грудня 2018 року. [online] Доступно: https://m.censor.net.ua/news/3101354/ombudsman_kmu_po_gendernym_voprosam_levchenko_obratitsya_v_sbu_otnositelno_prizyvov_zapretit_propagandu
- Олександр Турчинов. Персональний сайт. ‘Неомарксизм або подорож у безодні’, 11 грудня 2018 року. [online] Доступно: http://turchynov.com/news/details/neomarksizm-abo-podorozh-u-bezodnyu?fbclid=IwAR1gUL5yF13-0qLnkIoNuQ_YJ0RPhWEu72oZEjJXzrUvKIHxZ5PARfr8k

References

- Gonchar, LV., 2016. ‘Formuvannja simejnijh cinnostej v uchivnijzagalnoosvitnih navchal’nyh zakladiv (Formation of family values among pupils of general educational institutions)’, Harkiv: Drukarnja Madryd, 176 s.
- ‘Kryza ukrai’ns’koj’ sim’i’: 61% podruzhnih par rozluchajut’sja (The crisis of the Ukrainian family: 61% of couples are divorced)’, 2018, iPress. [online] Dostupno: http://ipress.ua/news/kryza_ukrainskoj_simi_61_podruzhnih_par_rozluchayutsya_21641.html.
- Shatalovich, OM., 2013. ‘Sim’ja jak universal’na biblijna koncepcija (Family as a universal biblical concept)’, Visnyk Harkivs’kogo nacional’nogo pedagogichnogo universytetu imeni G. S. Skovorodji. Filosofija, Vyp.40 (1), s.37–51.
- Gapetchenko, RJU., 2013. ‘Stanovlennja i rozvytok simejnogo dozvillja v Ukrayini: istoriko-kul’turologichnyj aspekt (Formation and development of family leisure in Ukraine: historical and cultural aspects)’, Aktual’ni problemy istorii, teorii ta praktiky hudozhn’oi kul’tury, Vyp.30, s.146–154.
- Omel’chuk, V., 2014. ‘Rol’ Biblia’ u vyhovanni moral’no-hrystyans’kyh cinnostej molodshyh shkoljariv (The role of the Bible in the upbringing of the moral and Christian values of junior pupils)’, Nova pedagogichna dumka, №1, s.128–132.

6. Prezydent Ukrayny Petro Poroshenko. Oficijne internet-predstavnyctvo, ‘Prezydent zaklykav Parlament ratyfikuvaty Konvenciju Rady Jevropy shhodo zapobigannja nasyl’stvu shhodo zhinok ta domashn’omu nasyl’stvu (President urges Parliament to ratify Council of Europe Convention on the Prevention of Violence against Women and Domestic Violence)’, 7 grudnja 2018 roku. [online] Dostupno: <https://www.president.gov.ua/news/prezident-zaklikav-parlament-ratifikuvati-konvenciju-radi-ye-51866>

7. Vseukrai’ns’ka rada cerkov i religijnih organizacij. Oficijne internet-predstavnyctvo, ‘Zverennja VRCiRO do Prezydenta Ukrayny pro nedocil’nist’ i ryzyky ratyfikacii’ Stambul’s’koi’ Konvencii’ (The appeal of the AUCCIRO to the President of Ukraine about the inexpediency and risks of ratification of the Istanbul Convention), 11 grudnja 2018 roku. [online] Dostupno: <http://vrciro.org.ua/ua/statements/553-uccro-appeal-to-president-against-istanbul-convention>

8. Religija v Ukrayni. Gnat Mjerjenkov. Ruslan Kuharchuk: ‘«My fundamentalisty u tomu sensi, shho zahyshhajemo fundament demokrati» – prava lyudej i simej» («We are fundamentalists in the sense that we defend the foundations of democracy – the rights of people and families»), 22 veresnya 2018 roku. [online] Dostupno: <https://www.religion.in.ua/main/interview/41116-ruslan-kuxarchuk-mi-fundamentalisti-u-tomu-sensi-shho-zahyshhajemo-fundament-demokratiyi-prava-lyudej-i-simej.html>

9. RISU. Gnat Mjerjenkov. ‘«Nam ne varto rozrahovuvaty na politychni vazheli dlja poshyrenija Jevangelija» («We should not rely on the political levers for spreading the gospel»), – Roman Solovij, 2 zhovtnja 2018 roku. [online] Dostupno: https://risu.org.ua/ua/index/expert_thought/interview/72869/

10. Novosti hristianskogo mira. Gnat Mjerjenkov. Igor Plohoj: ‘«Sformuvaty social’nu doktrynu dlja cerkvy povynni bogoslovyy. Aktyvisty dopomozhut!» («To form a social doctrine for the church must theologians. Activists will help!»), 22 lystopada 2018 roku. [online] Dostupno: <http://prochurch.info/index.php/news/more/53570>

11. Novosti hristianskogo mira. Gnat Mjerjenkov. Igor Plohoj: ‘«Sformuvaty social’nu doktrynu dlja cerkvy povynni bogoslovyy. Aktyvisty dopomozhut!» («To form a social doctrine for the church must theologians. Activists will help!») (Ch.2), 22 lystopada 2018 roku. [online] Dostupno: <http://prochurch.info/index.php/news/more/53571>

12. Cenzor.NET. ‘Ombudsmen KMU po gendernym voprosam Levchenko obratitsja v SBU otositel’no prizyvov «zapretit’ propagandu gomoseksualizma» (Ombudsman of the Cabinet of Ministers of Ukraine for Gender Issues Levchenko will address the Security Service of Ukraine on appeals to «ban the propaganda of homosexuality»), 8 grudnja 2018 roku. [online] Dostupno: https://m.censor.net.ua/news/3101354/ombudsmen_kmu_po_gendernym_voprosam_levchenko_obratitsya_v_sbu_otsositelno_prizyvov_zapretit_propagandu

13. Oleksandr Turchynov. Personal’nyj sajt. ‘Neomarksyzm abo podorozh u bezodnju (Neo-Marxism or a trip to the abyss)’, 11 grudnja 2018 roku. [online] Dostupno: http://turchynov.com/news/details/neomarksizm-abo-podorozh-u-bezodnju?fbclid=IwAR1gUL5yF13-0qLnkIoNuQ_YJ0RPhWEu72oZEIJXzrUvKIHxZ5PARefr8k

* * *